

УДК 792.73 : 681.84

DOI 10.34064/khnum2-1415

Кочержук Д. В.

ORCID 0000-0002-9280-7973

Київський національний університет культури і мистецтв,
01601, вул. Є. Коновальця, 36, м. Київ, Україна

Звукозапис в естрадному мистецтві: відмінність «римейку» від музичної версії «ремікс»

АНОТАЦІЯ ■ Кочержук Д. В. Звукозапис в естрадному мистецтві: відмінність «римейку» від музичної версії «ремікс». ■ Сучасне аудіо-мистецтво у пошуках нового звукового дизайну, артисти, що працюють в сфері музичного шоу-бізнесу, намагаючись привернути увагу до вже відомого музичного твору, нерідко звертаються до форм «римейку» або «реміксу». Та у розумінні даних термінів як артистами-вокалістами, продюсерами, так і професійною звукооператорською командою існують певні розбіжності. Тому актуальним стає уточнення понять «римейк» та «ремікс» і позначення ключових відмінностей між цими музичними явищами, що й є метою даного дослідження. У статті зроблено аналіз основних наукових робіт фахівців з аудіовізуального та музичного мистецтв, філософсько-соціологічної галузі, котрі розглядали це питання в структурі музикування, та на його основі розглянуто сутність понять «римейк» та «ремікс».

Так, «ремікс» – це технічна форма інтерпретації музичного твору за допомогою комп'ютерної обробки як інструментальних партій, так і голосу, пов'язана із введенням нових, часто дуже неоднорідних, елементів, змінами темпу. Музичний продукт, створений за цим принципом, розрахований на слухачів «клубної музики» й не має відношення до студійної роботи виконавця. Головна ознака *римейку* – наявність студійної роботи звукорежисера, композитора та артиста-вокаліста, націленої на осучаснення характеру звучання пісні, що відрізняється від початкового варіанту. Фактура оригінальної композиції в основі має бути збереженою, але може бути насичена новими звуковими елементами, вокальна лінія та гармонія можуть частково змінюва-

тись за власною схемою інтерпретатора. ■ **Ключові слова:** римейк, ремікс, звукозапис, естрадний спів, артист, вокаліст.

АННОТАЦІЯ ■ **Кочержук Д. В. Звукозапис в естрадному мистецтві: відміння «римейка» від музичної версії «ремикса».** ■ Сучасне аудіо-мистецтво в пошуках нового звукового дизайну, артисти, працюючі в сфері музичного шоу-бізнесу, в спробах привернути увагу до вже відомих музичних творів, нерідко звертаються до форм «римейка» або «ремикса». Але в розумінні цих термінів як артистами-вокалістами, продюсерами, так і професійною звукооператорською командою існують певні розбіжності. Тому актуальним стає уточнення понять «римейк» і «ремікс» і позначення ключових відмінностей між цими музичними явленнями, що і становить мету цього дослідження. У статті зроблено аналіз основних наукових робіт фахівців з аудіовізуального і музичного мистецтва, філософсько-соціологічних галузей, які розглядали це питання в структурі музичного творіння, на основі чого розкривається сутність понять «римейк» і «ремікс».

Так, *«ремікс»* – це технічна форма інтерпретації музичного твору з допомогою комп'ютерної обробки як інструментальних партій, так і голосу, пов'язана з введенням нових, часто дуже неоднорідних, елементів, змінами темпу. Музичний продукт, створений за цим принципом, розрахований на слухачів «клубної музики» і не має відношення до студійної роботи виконавця. Головна ознака *римейка* – наявність студійної роботи звукорежисера, композитора і артиста-вокаліста, спрямованої на оновлення характеру звучання пісні, відмінного від початкового варіанта. Фактура оригінальної композиції в основі повинна бути збережена, але може бути наповнена новими звуковими елементами, вокальна лінія і гармонія можуть частково змінюватися відповідно до власної схеми інтерпретатора. ■ **Ключові слова:** римейк, ремікс, звукозапис, естрадне спів, артист, вокаліст.

ABSTRACT ■ **Kocherzhuk D. V. Sound recording in pop art: differentiating the «remake» and «remix» musical versions**

■ **Background.** Contemporary audio art in search of new sound design, as well as the artists working in the field of music show business, in an attempt

to draw attention to the already well-known musical works, often turn to the forms of “remake” or “remix”. However, there are certain disagreements in the understanding of these terms by artists, vocalists, producers and professional sound engineer team. Therefore, it becomes relevant to clarify the concepts of “remake” and “remix” and designate the key differences between these musical phenomena. The article contains reasoned, from the point of view of art criticism, positions concerning the misunderstanding of the terms “remake” and “remix”, which are wide used in the circles of the media industry.

The objective of the article is to explore the key differences between the principles of processing borrowed musical material, such as “remix” and “remake” in contemporary popular music, in particular, in recording studios.

Research methodology. In the course of the study two concepts – «remake» and «remix» – were under consideration and comparison, on practical examples of some works of famous pop vocalists from Ukraine and abroad. So, the research methodology includes the methods of analysis for consideration of the examples from the Ukrainian, Russian and world show business and the existing definitions of the concepts “remake” and “remix”; as well as comparison, checking, coordination of the latter; formalization and generalization of data in getting the results of our study. The modern strategies of the «remake» invariance development in the work of musicians are taken in account; also, the latest trends in the creation of versions of «remix» by world class artists and performers of contemporary Ukrainian pop music are reflected.

The results of the study. The research results reveal the significance of terminology pair «remix» and «remake» in the activities of the pop singer. It found that the differences of two similar in importance terms not all artists in the music industry understand.

The article analyzes the main scientific works of specialists in the audiovisual and musical arts, in philosophical and sociological areas, which addressed this issue in the structure of music, such as the studies by V. Tormakhova, V. Otkydach, V. Myslavskyi, I. Tarasova, Yu. Koliadych, L. Zdrovenko and several others, and on this basis the essence of the concepts “remake” and “remix” reveals. The phenomenon of the “remake” is described in detail in the dictionary of V. Mislavsky [5], where the author separately outlined the concept of “remake” not only in musical art, but also in the film industry and the structure of video games. The researcher I. Tarasova also notes the term “remake” in connection with the problem of protection of intellectual

property and the certification of the copyright of the performer and the composer who made the original version of the work [13]. At the same time, the term “remix” in musical science has not yet found a precise definition.

In contemporary youth pop culture, the principle of variation of someone else’s musical material called “remix” is associated with club dance music, the principle of “remake” – with the interpretation of “another’s” music work by other artist-singers.

“Remake” is a new version or interpretation of a previously published work [5: 31]. Also close to the concept of “remake” the term “cover version” is, which is now even more often uses in the field of modern pop music. This is a repetition of the storyline laid down by the author or performer of the original version, however, in his own interpretation of another artist, while the texture and structure of the work are preserving. A. M. Tormakhova deciphered the term “remake” as a wide spectrum of changes in the musical material associated with the repetition of plot themes and techniques [14: 8]. In a general sense, “a wide spectrum of changes” is not only the technical and emotional interpretation of the work, including the changes made by the performer in style, tempo, rhythm, tessitura, but also it is an aspect of composing activity. For a composer this is an expression of creative thinking, the embodiment of his own vision in the ways of arrangement of material. For a sound director and a sound engineer, a “remix” means the working with computer programs, saturating music with sound effects; for a producer and media corporations it is a business. “Remake” is a rather controversial phenomenon in the music world. On the one hand, it is training for beginners in the field of art; on the other hand, the use of someone else’s musical material in the work can neighbor on plagiarism and provoke the occurrence of certain conflict situations between artists. From the point of view of show business, “remake” is only a method for remind of a piece to the public for the purpose of its commercial use, no matter who the song performed. Basically, an agreement concludes between the artists on the transfer or contiguity of copyright and the right to perform the work for profit. For example, the song “Diva” by F. Kirkorov is a “remake” of the work borrowed from another performer, the winner of the Eurovision Song Contest 1998 – Dana International [17; 20], which is reflected in the relevant agreement on the commercial use of musical material.

Remix as a music product is created using computer equipment or the Live Looping music platform due to the processing of the original by introducing

various sound effects into the initial track. Interest in this principle of material processing arose in the 80s of the XXth century, when dance, club and DJ music entered into mass use [18]. As a remix, one can consider a single piece of music taken as the main component, which is complemented in sequence by the components of the DJ profile. It can be various samples, the changing of the speed of sounding, the tonality of the work, the “mutation” of the soloist’s voice, the saturation of the voice with effects to achieve a uniform musical ensemble. To the development of such a phenomenon as a “remix” the commercial activities of entertainment facilities (clubs, concert venues, etc.) contribute. The remix principle is connected with the renewal of the musical “hit”, whose popularity gradually decreased, and the rotation during the broadcast of the work did not gain a certain number of listeners.

Conclusions. The musical art of the 21st century is full of new experimental and creative phenomena. The process of birth of modified forms of pop works deserves constant attention not only from the representatives of the industry of show business and audiovisual products, but also from scientists-musicologists. Such popular musical phenomena as “remix” and “remake” have a number of differences. So, a “*remix*” is a technical form of interpreting a piece of music with the help of computer processing of both instrumental parts and voices; it is associated with the introduction of new, often very heterogeneous, elements, with tempo changes. A musical product created according to this principle is intended for listeners of “club music” and is not related to the studio work of the performer.

The main feature of the “*remake*” is the presence of *studio work* of the sound engineer, composer and vocalist; this work is aimed at *modernizing* the character of the song, which differs from the original version. The texture of the original composition, in the base, should be preserved, but it can be saturated with new sound elements, the vocal line and harmony can be partially changed according to interpreter’s own scheme.

The introduction of the scientific definitions of these terms into a common base of musical concepts and the further in-depth study of all theoretical and practical components behind them will contribute to the correct orientation in terminology among the scientific workers of the artistic sphere and actors-vocalists. ■ **Key words:** sound recording, pop singing, remake, remix, artist, singer, vocal.

Постановка проблеми. Індустрія звукозапису широко розповсюдилась в межах медійної культури. Відтак, аудіо-мистецтво постійно знаходиться в пошуках нових форм дизайну звуку. Артисти, що працюють в сфері музичного шоу-бізнесу, за допомогою елементів звукозапису знаходять модернізовані та експериментальні форми звучання. Проте, іноді відомі «зірки» не створюють новий музичний матеріал, а за допомогою кмітливості звукорежисерської команди намагаються привернути увагу до вже відомого музичного витвору мистецтва, звертаючись до форм «рیمейку» або «реміксу». Однак виникають певні розбіжності у трактуванні даних визначень, як для артистів-вокалістів, продюсерів, так і для складу професійної звукооператорської команди. Тому **актуальним** виявляється уточнення понять «рیمейк» та «ремікс» і позначення ключових відмінностей між цими музичними явищами, що й є завданням даної роботи.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Насамперед, цікавою з точки зору окресленої проблематики видається праця кандидата філософських наук А. М. Тормахової, що зазначила проблему розвитку явища «рیمейк» у музичній культурі [14]. Зацікавлюють й наукові роботи кандидата мистецтвознавства В. М. Тормахової. Музикознавець приділяє увагу характерним рисам інтерпретації поп-музики в сучасному естрадному мистецтві, які пов'язані з діяльністю як виконавця, так і композитора [15]. В роботі наведений комплекс засобів музичної виразності поп-музики, що змінюються під час створення нової інтерпретації твору. Наукові положення досліджень В. М. Тормахової [16]²⁴ складають основу теоретико-практичної системи, що може бути застосована для створення та вивчення таких форм переробки чужого музичного матеріалу, як «ремікс» та «рیمейк». Окремо слід згадати праці доктора мистецтвознавства, професора В. М. Откидача, котрий оповідає про основні складові творчості естрадного спі-

²⁴ Проілюстровані на прикладі гурту «ДахаБраха», що в своїй творчості поєднав з елементами сучасної популярної музики не лише український фольклор, але й інші різноманітні етнічні традиції світу.

вака, акцентуючи увагу на співвідношенні усталеного музичного матеріалу та імпровізації [9].

Таке явище, як *«римейк»*, більш деталізовано описано в словнику В. Миславського [5]. Автор окремо окреслив поняття *«римейк»* не лише в музичному мистецтві, але й в індустрії кіно та структурі відеоігор. Увагу до терміну *«римейк»* виявляє фахівець-дослідниця І. В. Тарасова у зв'язку із проблемою захисту інтелектуальної власності та сертифікації авторського права виконавця й композитора, що склали оригінальну версію твору [13]. Термін *«ремікс»* в музичній науці досі не знайшов точного визначення. Здебільшого поняття *«ремікс»* зустрічається в літературознавчих джерелах та працях з маркетингових технологій [7]. Так, Ю. Колядич [2] означає та характеризує поняття *«ремікс»* у зв'язку із розвитком семантичної структури англійських запозичень (зокрема, тих, що належать до мистецької лексики) в українській мові. Докладного розшифрування терміну *«ремікс»* у застосуванні до музики не надає жоден науковець. Це музичне явище лише поверхнево розглянуто в працях Л. В. Здоровенко [1], М. В. Лігус [3], О. О. Малахової [6], Л. В. Шикової [19] та ін.

Мета статті – дослідити ключові відмінності між такими принципами обробки чужого музичного матеріалу, як *«ремікс»* та *«римейк»* в сучасній популярній музиці, зокрема, в студіях звукозапису.

Зв'язок роботи з науковими та практичними завданнями. Результати дослідження можуть слугувати певним підкріплюючим матеріалом під час лекційних занять та семінарів у ВНЗ, відкритих та навчальних уроків у музичних школах – з теорії музики, сольного співу, естрадного, академічного, джазового вокалу, джазово-вокальної імпровізації, основ композиторської діяльності (звукорежисерський, аудіовізуальний напрямки); під час створення та розробки музичних фонограм (аудіовізуальний простір), студійного практикуму, лекційних занять з індустрії масових свят та розробки програм концертного спрямування (за спеціальностями *«диктор»*, *«режисер»*, *«актор»*, *«музикант»*, *«вокаліст»*, *«продюсер»* тощо); у навчанні менеджменту та маркетингу для просування музичного продукту на естраді та ін. До того ж, публікація може слугувати додатковим теоретичним і прак-

тичним матеріалом для аматорів-вокалістів, «cover»-гуртів та інших колективів при створенні музичного продукту.

Виклад основного матеріалу. «Музика – це вид творчості, з яким кожен має справу постійно, незалежно від способу життя, статусу й рівня інтелекту», – зазначає В. М. Откидач [10: 48]. Активний етап запровадження популярної музики в індустрії суспільної мас-медіа культури розпочався ще на початку 50-х рр. ХХ ст. [12: 84]. Завзята пропаганда естрадних творів у медійній культурі, популяризуючи певних артистів-вокалістів та музичний продукт, допомогла їм віднайти свою «нішу» в слухачів. Проте, естрадний жанр сприймався аудиторією несерйозно, захоплення певними творами чи виконавцями було швидкоплинним, що унеможливило довготривале виконання однієї відомої композиції у ефірі радіомереж, в телевізійних концертах, музичних проектах, корпоративних вечірках і т. ін. Через подібні проблеми в сфері менеджменту та маркетингу естрадної музики впливові студійні корпорації розпочали активний пошук легкого шляху постійного оновлення репертуару музичних виконавців. Першою музичною компанією, що займалася комерційними формами популярної естрадної музики рок- та джаз- напрямів, була студія звукозапису «Amiga» у Німеччині. Розвиток студійного менеджменту розпочався ще з 1946 р., але як лейбл «Amiga» була зареєстрована у Східній Німеччині 1954 р. Лейблом випускалися диски здебільшого поп- і рок-виконавців, але видання компанії не були сертифіковані й ліцензовані, тому, щоб не створювати піратської копії, виробники склали «авторські» компіляції з декількох музичних альбомів [11: 15–16]. Такий творчий стереотип у розповсюдженні музичної продукції став першою платформою для створення структури «ремікс» у музиці. Хоча діяльність лейблу не мала за мету міксування звуків твору із додатковими семплами електроакустичних інструментів, але це вже були перші спроби компілятивного з'єднання декількох пісень різних виконавців.

У сучасній молодіжній поп-культурі принцип варіювання чужого музичного матеріалу, що називається «реміксом», пов'язаний з клубною танцювальною музикою, принцип «рیمейку» – з інтерпретацією «чужого» музичного твору іншими артистами-вокаліста-

ми. У європейській культурі дані пропорції збереглися в значній кількості фестивалів, масових діджейських концертах, власній практиці вокалістів-початківців, аматорів тощо. Артисти з пострадянських країн (Білорусь, Росія, Україна та ін.) віддали данину таким явищам, як «ремікс» та «рیمейк» на основі комерційної діяльності. Наприклад, С. Лобода [4], «НеАнгели» [8] та ін. записують відомі вже твори у власній інтерпретації, змінюючи частково фактуру пісні. Головним питанням залишається точний опис та визначення цих двох музичних явищ, а також їх тлумачення в площині сучасного музикознавства. Надамо загального визначення термінам «рیمейк» та «ремікс», а також означимо ключові відмінності цих принципів роботи з матеріалом та їх роль у музичному мистецтві.

«Римейк» (від англ. *remake* – «переробка») – нова версія або інтерпретація раніше виданого твору [5: 31]. Також близьким до поняття «римейк» є термін «кавер-версія», що наразі навіть дещо частіше використовується в сфері сучасної естрадної музики. Це повторення сюжетної лінії, закладеної автором або виконавцем оригінальної версії, проте у власній інтерпретації іншого артиста, зі збереженням фактури та структури твору. В наш час у артистів-вокалістів доволі часто виникає плутанина між поняттями «ремікс» та «римейк». Автор наукової статті «Римейк чи варіації? До проблеми розвитку сучасної музичної культури» А. М. Тормахова розшифрувала термін «римейк» як широкий спектр змін у музичному матеріалі, що пов'язаний з повторенням сюжетних тем та прийомів [14: 8]. У всезагальному значенні, «широкий спектр змін» – це не лише власна технічно-емоційна інтерпретація твору, але й прояв композиторської діяльності. Для виконавця це виражено в зміні стилю, темпоритміки, теситури; для композитора – це прояв творчого мислення та уявлення, втілення власного бачення в аранжуванні; для звукорежисера та звукоінженера – робота з комп'ютерними програмами, імітація даного твору, власне бачення мелодії, гармонії, стилізації, насиченості комп'ютерними ефектами, для продюсера, медіакорпорації це – бізнес. «Римейк» – доволі суперечливе явище в музичному світі. З однієї сторони, це – технічне навчання для початківців у сфері мистецтва; з іншого боку – застосування чужого музичного матеріалу у творчості, що може межувати

з плагіатом та спровокувати виникнення певних конфліктних ситуацій між артистом-початківцем та виконавцем, якому належать права інтелектуальної власності на твір; з точки ж зору шоу-бізнесу – це лише метод нагадати твір публіці з метою його комерційного використання, ким би не була виконана пісня; здебільшого між артистами укладається угода у передачі або ж суміжності авторського права та права на виконання твору для отримання прибутку. Наприклад, перша пісня Ф. Кіркорова «Diva» – це «римейк» твору, запозиченого у іншої виконавиці, переможниці Євробачення 1998 р. – Dana International [17; 20], що відображено у відповідній угоді щодо комерційного використання музичного матеріалу.

Термін «ремікс» у застосуванні до музики не отримав точного визначення, що викликає нагальну потребу у його розтлумаченні. «Ремікс» як музичний продукт створюється за допомогою комп'ютерного обладнання або музичної платформи «Live Looping» завдяки обробці оригіналу шляхом введення до початкового треку різних звукових ефектів. Інтерес до цього принципу обробки матеріалу виник у 80-х рр. ХХ ст., коли масового спожитку здобула танцювальна, клубна та діджейська музика [18]. В перекладі з англійської мови «*re-mix*» – повторне (або подвійне) змішування. Реміксом вважається узятий за основний компонент один музичний твір, що в послідовності доповнюється компонентами діджейського профілю. Це можуть бути різні семпли, зміна швидкості звучання твору, тональності твору, “мутування” голосу соліста, перенасичення голосу ефектами задля однорідного злиття його в музичній консистенції [див. 18]. Розвитку такого явища як «ремікс» сприяє комерційна діяльність розважальних закладів (клуби, концертні майданчики, круїзи тощо). Принцип реміксу пов'язаний з оновленням музичного «хіта», популярність якого поступово знижувалася, а ротачії у період трансляції твору не набирали певної кількості слухачів. Основна концепція реміксу – це презентація оригінального твору в іншому стилі (такому, як, наприклад, «R`n`B», «Electro», «House» тощо), розрахованому вже на танцювальні майданчики та клубні розваги серед нової аудиторії. В роботі зі створення реміксів також зацікавлені і діджеї.

Висновки. Музичне мистецтво ХХІ ст. сповнене нових експериментальних та творчих явищ. Породження видозмінених форм естрадного твору заслуговує на постійну увагу не лише з боку представників індустрії шоу-бізнесу та аудіовізуальної продукції, але й з боку вчених-музикознавців. Такі музичні явища, як «ремікс» та «римейк» мають ряд розбіжностей. Так, «ремікс» – це технічна форма інтерпретації музичного твору за допомогою *комп'ютерної обробки як інструментальних партій, так і голосу*. Принцип реміксу пов'язаний із введенням в структуру твору нових, часто дуже неоднорідних, елементів, прискоренням або уповільненням темпу. Музичний продукт, створений за цим принципом, розрахований на аудиторію слухачів «клубної музики». «Ремікс» не має жодного відношення до студійної роботи виконавця, оскільки початковий варіант твору є логічно завершеним. Принцип «римейку» має ряд певних відмінностей від принципу «реміксу». Музична фактура оригінальної композиції у своїй основі повинна бути збережена за будь-яких обставин, але при цьому може бути насичена новими формами звукового дизайну. Вокальна лінія при цьому може бути частково змінена за власною схемою інтерпретації твору та інтонування, гармонія – змінена частково. Головною ознакою принципу *римейку є наявність студійної роботи* звукорежисера, композитора та артиста-вокаліста, пов'язаної із створенням *більш сучасного характеру звучання пісні*, що відрізняється від початкового варіанту.

Перспективи подальших розвідок у даному напрямі полягають у більш поглибленому вивченні, розкритті та уточненні понять «ремікс» та «римейк» у сфері досліджень як естрадного співу, аудіовізуального та театрального мистецтва, кіно-індустрії тощо, так і творчості виконавців та акторів різних стилів і напрямів. Внесення наукових дефініцій цих термінів у загальну базу музичних понять та подальше детальне вивчення усіх теоретично-практичних компонентів, що стоять за ними, сприятиме вірному орієнтуванню у термінології в колі наукових робітників мистецької галузі та власне, артистів-вокалістів.

ЛІТЕРАТУРА

1. Здоровенко Л. В. Трансформационные процессы в современной поп-музыке. *Таврійські студії*. Мистецтвознавство. 2013. № 3. Сімферополь: РВНЗ «Кримський університет культури, мистецтва і туризму». С. 71–77.
2. Колядич Ю. Особливості розвитку семантичної структури англійських запозичень в українській мові (на матеріалі мистецької лексики). *Наукові записки [Вінницького держ. пед. ун-ту ім. М. Коцюбинського]*. Серія: Філологія (мовознавство). 2013. Вип. 17. С. 129–132.
3. Лігус М. В. Перформативний поворот у музиці (філософський аналіз). *Гілея* : науковий вісник / Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова; ВГО Українська академія наук. Київ : Вид-во «Гілея», 2016. Вип. 104. С. 122–125.
4. Лобода С. Loboda – Текила-любовь. Оpubл. 10.02.2017. URL : <https://www.youtube.com/watch?v=3cfMXVNmMMk>
5. Миславський В. Кінословник. Терміни. Визначення. Жаргонізм. Харків : ХЧМГУ, 2006. 328 с.
6. Малахова О. О. Естетичний код пісенної лірики: теоретичні засади. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету*. Серія: Філологія. Одеса, 2014. Вип. 12. С. 129–131.
7. Манн И. Маркетинг на 100% : ремикс. Как стать хорошим менеджером по маркетингу. Москва : Иванов и Фербер, 2018. 256 с.
8. НеАнгелы – NeAngely feat. Dana International – I Need Your Love [Official video] Оpubл. 1.10.2008. URL : <https://www.youtube.com/watch?v=vyvDbnS16H8>
9. Откидач В. М. Складові творчості естрадного співака (частина перша). *Вісник Харківської державної академії дизайну і мистецтва*. Мистецтвознавство. Архитектура. 2011. № 7. С. 204–208.
10. Откидач В. М. Творча особистість виконавця: шляхи становлення (частина перша). *Вісник Харківської державної академії культури*. Культура України. 2015. Вип. 50. С. 47–56.
11. Синсокий О. В. Інститут музичного звукозапису в системі соціальних комунікацій: інформаційний аналіз східнонімецького досвіду. *Наукові записки [Української академії друкарства]*. Львів, 2013. № 2. С. 14–23.

12. Стеценко К. Особливості соціокомунікативної функції шоу-бізнесу в постіндустріальному суспільстві. *Вісник КНУКІМ*. Сер.: Соціальні комунікації. 2013. № 1. С. 82–87.
13. Тарасова І. В. Виключні майнові права авторів похідних літературних творів. *Вісник Національної Академії Правових Наук України*. Право та інновації. Харків : «Право», 2014. № 1–2. С. 51–58.
14. Тормахова А. М. Римейк чи варіації? До проблеми розвитку сучасної музичної культури. *Університетська кафедра*. Київ : КНЕУ, 2015. № 4. С. 7–17.
15. Тормахова В. М. Особливості інтерпретації в поп-музиці. *Вісник Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка*. Наукові записки. Сер.: Мистецтвознавство. 2017. Вип. 1'(36). С. 32–36.
16. Тормахова В. М. Характерні особливості стилю World music крізь призму творчості гурту «ДахаБраха». *Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв*. Мистецтвознавство. 2016. № 1. С. 89–92.
17. Филипп Киркорев – Дива [відео]. Опубл. StarPro 16.10.2013. URL : <https://www.youtube.com/watch?v=aR-jZ0F3yQU>.
18. Что такое ремикс. *Discomixes.ru*. 2008. URL : <https://discomixes.ru/press/remix.htm>.
19. Шикова Л. В., Баженов В. А. Проблеми співавторства на музичні твори. *Вісник Приазовського державного технічного університету*. Сер.: Економічні науки. Маріуполь, 2016. Вип. 31 (1). С. 206–210.
20. Dana International – Diva (Official HQ song) full version. Опубл. 28.09.2010. URL : <https://www.youtube.com/watch?v=d2N740Je8I0>.

REFERENCES

1. Zdorovenko, L. V. (2013). Transformatsionnye processy v sovremennoy pop-muzyke [Transformational processes in modern pop-music]. *Tavriiski studii – Tavria studios*, 3. Simferopol: Crimean University of Culture, Arts and Tourism, 71–77 [in Russian].
2. Koliadych, Yu. (2013). Osoblyvosti rozvytku semantychnoi struktury anhliiskykh zapozychen v ukrainskii movi (na materialii

mystetskoi leksyky) [Peculiarities of the development of the semantic structure of English borrowings in the Ukrainian language (based on the material of artistic vocabulary)]. *Naukovi zapysky – Scientific notes*. Vinnytsia: Vinnytsia State Pedagogical University named after Mikhail Kotsiubynsky, 17, 129–132 [in Ukrainian].

3. Lihus, M. V. (2016). *Performatyvnyi povorot u muzytsi (filosofskyi analiz)* [Performative Turn in Music (Philosophical Analysis)]. *Hileia: naukovyi visnyk – Hileia: Scientific Herald*, National M. P. Drahomanov Pedagogical University, 104. Kyiv: Vyd-vo «Hileia», 122–125 [in Ukrainian].

4. Loboda S. (2017, February 10). *Tekila-lyubov* [Tequila-love]. Retrieved from <https://www.youtube.com/watch?v=3cfMXVNmMMk> [in Russian].

5. Myslavskiy, V. (2006). *Kinoslovyk. Terminy. Vyznachennia. Zhargonizmy*. [Movie Dictionary. Terms. Definitions. Slang]. Kharkiv: KhChMHU, 328 [in Ukrainian].

6. Malakhova, O. O. (2014). *Estetychni kod pisennoi liryky: teoretychni zasady* [Aesthetic code of song lyrics: theoretical principles]. *Naukovyi visnyk Mizhnarodnoho humanitarnoho universytetu. Filolohiia – International Humanitarian University Herald. Philology*, 12, 129–131. Odesa: International Humanitarian University [in Ukrainian].

7. Mann I. (2018). *Marketing na 100%: remiks. Kak stat khoroshim menedzherom po marketingy* [Marketing for 100%: remix. How to become a good marketing manager]. Moscow: Ivanov and Ferber, 256 [in Russian].

8. NeAngely feat. Dana International – I Need Your Love (2008, October 1) [YouTube video]. Retrieved from <https://www.youtube.com/watch?v=vyvDbnS16H8>

9. Otkydach, V. M. (2011). *Skladovi tvorchosti estradnoho spivaka (chastyna persha)* [The components of a pop singer's creativity (part one)]. *Visnyk Kharkivskoi derzhavnoi akademii dyzainu i mystetstv – Bulletin of the Kharkiv State Academy of Design and Arts*, 7, 204–208 [in Ukrainian].

10. Otkydach, V. M. (2015). *Tvorcha osobystist vykonavtsia: shliakhy stanovlennia (chastyna persha)* [A creative personality of a performer: ways of formation (part one)]. *Visnyk Kharkivskoi derzhavnoi*

akademii kultury – Herald of the Kharkiv State Academy of Culture, 50, 47–56 [in Ukrainian].

11. Synieokyi, O. V. (2013). Instytut muzychnoho zvukozapysu v systemi sotsialnykh komunikatsii: informatsiyni analiz skhidnonimetskoho dosvidu [Institute of Music Recording in the System of Social Communications: the Information Analysis of the East German Experience]. *Naukovi zapysky [Ukrainskoi akademii drukarstva] – The Science Notes [the Ukrainian Academy of Printing]*, 2. Lviv, 14–23 [in Ukrainian].

12. Stetsenko, K. (2013). Osoblyvosti sotsiokomunikatyvnoi funktsii shou-biznesu v postindustrialnomu suspilstvi [Features of socio-communicative function of show business in post-industrial society]. *Visnyk KNUKIM – Herald of KNUCIM*, 1. Kyiv: Kyiv National University of Culture and Arts, 82–87 [in Ukrainian].

13. Tarasova, I. V. (2014). Vykliuchni mainovi prava avtoriv pokhidnykh literaturnykh tvoriv [Exclusive property rights of authors of derivative works of literature]. *Visnyk Natsionalnoi Akademii Pravovykh Nauk Ukrainy. Pravo ta innovatsii – Herald of the National Academy of Legal Sciences of Ukraine. Right and innovation*, no. 1–2. Kharkiv: Pravo, 51–58 [in Ukrainian].

14. Tormakhova, A. M. (2015). Rymeik chy variatsii? Do problemy rozvytku suchasnoi muzychnoi kultury [Remake or Variations? To the problem of development of modern musical culture]. *Universytetska kafedra – University Chair*, 4. Kyiv: Kyiv National Economic University, 7–16 [in Ukrainian].

15. Tormakhova, V. M. (2017). Osoblyvosti interpretatsii v pop-myzytsi [Features of Interpretation in Pop Music]. *Visnyk Ternopilskoho natsionalnoho pedahohichnoho universytetu imeni Volodymyra Hnatiuka. Naukovi zapysky. – Bulletin of Ternopol National Pedagogical University named after Volodymyr Hnatiuk, Science notes*, 1 (36), 32–36 [in Ukrainian].

16. Tormakhova, V. M. (2016). Kharakterni osoblyvosti styliu World music kriz pryzmu tvorchosti hurtu «DakhaBrakha» [Characteristic features of the style of world music through the prism of the creativity of the group «Dahabrah»]. *Visnyk Natsionalnoi akademii kerivnykh kadrov*

kultury i mystetstv – Bulletin of the National Academy of the leading personnel of culture and arts, 1, 89–92 [in Ukrainian].

17. Filipp Kirkorov – Diva (2013, October 16) [YouTube video]. *StarPro*. Retrieved from <https://www.youtube.com/watch?v=aR-jZ0F3yQU>.

18. Chto takoye remiks [What is a remix] (2008). *Discomixes.ru*. Retrieved from <https://discomixes.ru/press/remix.htm> [in Russian].

19. Shykova, L. V., Bazhenov, V. A. (2016). Problemy spivavtorstva na muzychni tvory [Problems of co-authorship on musical works]. *Visnyk Pryazovskoho derzhavnoho tekhnichnoho universytetu – Bulletin of the Priazovsky State Technical University*, 31 (1). Mariupol, 206–210 [in Ukrainian].

20. Dana International – Diva (Official HQ song) full version. (2010, September 28). Retrieved from <https://www.youtube.com/watch?v=d2N740Je8I0>.

Стаття надійшла до редакції 15.12.2018 р.